

ביאור בדרך אפשר

1 בבחינת יחודא-תתאָה עבודה אמתית כו' ולפחות "ביטול היש"
 2 שלו יהיה באמת. וכללות הענין בזה, התוכן הכללי של מאמץ לבוא
 3 ל"יחודא-עילאה" הוא לעבוד את ה' באופן כזה שגם בעבודה דבחינת
 4 יחודא-תתאָה, שהיא ביטול ברמה נמוכה יותר, כאמור, ועד
 5 להתעסקות בל"ט מלאכות
 6 דעובדין דחול, היינו שלמעשה
 7 האדם בא במגע עם ענייני העולם
 8 הגשמי והם תופסים מקום אצלו, בכל
 9 זאת צריך להיות נרגש גם
 10 הענין ד'יחודא-עילאה וצריכה
 11 להיות יגיעה להגיע לירי הכרה שבעצם
 12 הכול בטל במציאות. ועל-ידי-זה
 13 על ידי שכתע עושים מאמץ ומתייגעים
 14 להגיע ל"יחודא-עילאה" יהיה
 15 לעתיד-לבוא החיבור
 16 וההתפללות ד'יחודא-תתאָה
 17 ו'יחודא-עילאה באופן שיהיה
 18 ראש אחד בלבד, שיהיה רק
 19 "יחודא-עילאה" וגם בעולם הגשמי
 20 יהיה ניכר ונרגש שבעצם הוא בטל
 21 לגמרי ואין לו שום מציאות עצמאית,
 22 כמבואר לעיל, שזהו על-דרך
 23 האמור לעיל שגם המספר
 24 הגדלים וההגבלות עצמו יהיה
 25 בבחינה שלמעלה מהמספר
 26 בלי גבול ומידה.
 27 ה) וזהו הטעם הפנימי לכך
 28 שקורין פסוקים הנ"ל
 29 בהפטרה שלפני חג
 30 השבועות, כנזכר לעיל בתחילת
 31 המאמר שפרשת במדבר, וממילא
 32 ההפטרה שלה, נקראת תמיד, בכל
 33 קביעות, לפני חג השבועות, זמן מתן
 34 תורה פנין שבהם בפסוקים אלה
 35 המדברים על מספרם הגדול של בני
 36 ישראל ועל המהפך מ"לא עמי" ל"בני א-ל חי" ועל יחוד "ישראל"
 37 ו"הודה" מודגש כללות הענין דמתן-תורה, להמשיך את
 38 הבלי-גבול (בלי מספר) למטה (מספר) דוקא, וזה גם התוכן
 39 של מתן תורה, להוריד ולגלות אלוקות שלמעלה מהעולם בתוך העולם
 40 שזהו הטעם על כך מה שהתורה ניתנה לבני ישראל למטה
 41 דוקא, בעולם הזה הגשמי, בהיותם במעמד ומצב שלמצרים
 42 (ערוך הארץ²⁶) ירדתם, ויצר-הרע יש ביניכם²⁷, כמסופר

ביאור בדרך אפשר

בגמרא שכאשר המלאכים טענו אל הקדוש-ברוך-הוא "מתנה הודך על השמים"
 ובקשו שהתורה תינתן להם, ענה להם משה רבנו – האם ירדתם למצרים,
 האם יש לכם אב ואם, האם יש לכם יצר הרע, הרי שיש כוונה מיוחדת בתניית
 התורה דווקא לבני ישראל כפי שהם בעולם הזה התחתון לאחר שירדו
 למצרים שהיא המקום הנחות ביותר
 ברוחניות ("ערות הארץ") והיו שקועים
 שם בטומאה ויש להם יצר הרע, ובכל
 זאת יעסקו תורה ומצוות ומשיכו
 אלוקות למטה, ומצבם של בני ישראל
 בעולם הזה הוא נחות עד פני פך
 שיש בהם דמיון לאינם יהודים,
 להבדיל, שצריך להיות הענין
 דאתה בחרתנו מכל
 העמים²⁸, וכנו בחרת מכל
 עם ולשון²⁹ (שענין זה היה
 במתן-תורה³⁰ כמובא בהלכה
 שבאמירת "ובנו בחרת מכל עם ולשון"
 בברכות קריאת שמע יש לכוון למתן
 תורה), כמבואר בתנאי³¹
 שקאי נושא הבחירה של הקדוש-
 ברוך-הוא בעם ישראל מבין האומות
 מתייחס על הגוף הקמרי
 הבחירה של הקדוש-ברוך-הוא בעם
 ישראל מכל העמים היא הבחירה בגוף
 הגשמי והחומרי הנדמה הדומה
 בקמריותו לגופי אומות
 העולם, כמבואר בחסידות
 שהבחירה לא מתייחסת לנשמה
 היהודית כי המושג בחירה שייך
 (לאמתו של דבר) רק לגבי בחירה בין
 שני דברים דומים לגמרי ואם לאחד
 מהם יש יתרון מוכח על השני ברור
 שהוא מועדף שזהו ענין זה שבו
 היהודי דומה לגוי הוא מדרגה
 תחתונה ביותר, ואף-על-פי-
 כן, דוקא שם כאשר בני ישראל היו במצב ירוד והיה צורך לבחור בהם
 מבין העמים ניתנה התורה, שהיא למעלה ממדידה והגבלה
 של העולם והנבראים, ועד שעל-ידי-זה על ידי גילוי והמשכת התורה,
 הבלי-גבול, בתוך העולם המוגבל פועלים גם בחשף העולם עצמו
 שהוא העלם והסתר הכי גדול שיתהפך לאור, שזהו ענין דלילה
 פיוס יאיר, שגם הלילה שהוא חושך והעלם והסתר יהפוך ליום שהוא
 אור וגילוי כנ"ל בפירוש הפסוק בהפטרה זו כי גדול יום וירעאל,³⁴

(26) מקץ מב, ט. שם, יב. קהלת רבה פ"א, ד (בסופו). (27) שבת פח, סע"ב ואילך. (28) תפלת העמידה דיו"ט. (29) ברכות ק"ש דשחרית. (30) מג"א או"ח ס"ס ק"ב. שו"ע אדה"ז שם ס"ד. (31) פמ"ט.